Silmapaistva vastandina sellele madalale tasasele alale esineb rida kõrgemaid kupleid ja seljakuid, mis algavad juba kaugemal põhja pool, Virumaal, ja ulatuvad läbi kogu Laiuse kihelkonna, suladdes lõunas ühte voorte-alaga. Kihelkonna piiridesse astub see kõrgustik kitsa, umbes 200 m laiuse seljakuna, mis on mõlemalt poolt piiratud soodega ja mida kasutavad selle tõttu nii maantee kui raudtee. Kuid juba 1 km kihelkonna piirist lõuna poole seltsib seljakuga läänes lai kühm, mis kerkib lõunasihis kiiresti kõrgemaks ja muutub Kärde mõisa kohal 30 m kõrguseks kupliks, niinim. Kärde mäeks, mille lõuna- ja idanõlv langevad järsult, nagu äralõigatult all jalal olevasse kaheharulisse orgu. Teisel pool orgu kerkivad jällegi kõrgendikud, ehk küll lauveerulisemad — idas Proua- ja Punamägi,

E. Witoff'i foto.

66. joon. Siimusti Kõrgemägi. Mäe nõlvas kruusa-auk.

lõunas madalam Kasemägi. Neist on kõige kõrgem Punamägi, mis tõuseb 32 m üle nimetatud oru lammi. Kagus muutub vaar veel pisut kõrgemaks, kuid ühtlasi laiemaks ja lauveerulisemaks, madaldudes pikkamisi ida- ja kagusihis Pedja jõe poole. Vaara nõlvul asuvad Ripuka mõisa ja Kõola küla. Orust ida pool olev kuppel Kase mõisa kohal laieneb samuti lõunas suureks lamedaks kühmaks, millel asub Vaimastvere mõisa. Lõunas aheneb see kühm uuesti, muutudes kitsaste seljakute reaks, mis ulatub piki Tartu-Tallinna maanteed Kurista mõisast mööda kuni Laiuse lõunapiiril oleva Siimusti külani, kus seljakutega seltsib laiem kogu Siimusti mägedeks nimetatud, segipaisatud kupleid ja kühmi. Üksikud kõrgendikud kannavad oma erilisi nimesid; nii kutsutakse Jõgeva-Põltsamaa maan-